

endnu ikke er indfrie, kun andrager knap 8 mill. kr., hvoraf ca. 4,5 mill. kr. cirkulerer i Danmark, vil ophævelsen af udførselsforbudet ikke kunne rejse problemer af betydning.

Loven indeholder — udover bestemmelsen i § 1 om forbud mod udførsel af flermøntede obligationer — i § 2 en bestemmelse om ydelse af henstand med betaling af terminsydelser for ejere af landbrugs- og skovejendomme, fiskere m. fl. Afviklingen af terminsydelserne skulle dog være tilendebragt senest december termin 1941, og bestemmelsen er således efter sit indhold uden betydning i dag.

Endvidere fastsætter lovens § 3 satser for den konverteringsafgift, der blev indført ved § 5 i lov nr. 363 af 16. december 1933 om rentelettelse ved konvertering m. v. af kreditforeningslån i fast ejen-

dom. Denne konverteringsafgift skulle ifølge loven opkræves dels ved egentlig konvertering af kreditforeningslån til en nominelt lavere rentefod, hvilket kunne ske i tiden indtil afslutningen af 11. juni termin 1937 og dels i tilfælde, hvor en låntager indfrie sit lån og senere — inden udgangen af 1939 — optog et nyt lavere forrentet lån i samme ejendom.

Da konverteringsafgiften er begrænset til at omfatte de konverteringer, der fandt sted i 1930'erne, har bestemmelserne herom ikke længere betydning, og det foreslås derfor nu også at ophæve § 3 i loven af 11. december 1934 og dermed loven i sin helhed.

Forslagets gennemførelse vil ikke medføre udgifter for statskassen.